

En Alcoati (veg. el gloss. de l'ed. de Faraudo, p. 28); «fuligo ex aere liquato in pulverem» en Ibn Wàfid (*Med. Part.*, 110b); «Recepta per a mal d'ulls --- coral blanc: pes de mig diner; it. *tutia* fina: pes de hun diner; it. azarcó» a. 1466, Receptes val. de Micci Joan (*BABL VII*, 408); «la *tutia* que tenen les metgesses» en el ms. val. del S. XVI, *Animals de Caçar* (*AlcM s. v. metgessa*).

El canvi semàntic s'explica perquè totes dues substàncies s'han emprat com a coliris; veg. Dozy, *Suppl.* 1, 154a; Eguílaz, 309-10; *DCEC/DECH*, ATUTIA. És vulgar en cat. central la frase *no hi ha tutia* amb un sentit ponderatiu de 'això no té remei, és inevitable, no te'n vulguis escapar' (1928, 1929 ---). Igual en-

tre xurros i murcians: «no hay tu tia [sic]: alude a que no se admiten reclamaciones»: que no sembla usar-se a la ciutat de Sogorb, però sí en el veí poble de Titaguas (Torres Fornés, p. 204); «*tutia*: voz que se aplica como sinónimo de remedio; ej.: No hay *tutia*, se muere» (Rmz. Xarrià, *Huerta de Murcia*; GaSoria, *Vocab. Murc.*). El portuguès D. FzFerreira (*Alta-neria*, II, p. 29, crec S. xv) cita un unguent dit *tutia* que s'aplicava als falcons (C. Mich., *RLus.* XIII, 228, n. 4). Cf. *tutia*, *Canyissaes*, 103, que cito a propòsit de *roscar*.

A tutiplè, V. *tot* *Tutissim*, V. *tutor* (INTUICIÓ) *Tutó*, V. *tat-* *Tutor*, *tutoratge*, *tutoria*, *tutriu*, V. *intuició* i *tudar* *Tutup*, *tutut*, V. *torroll*